

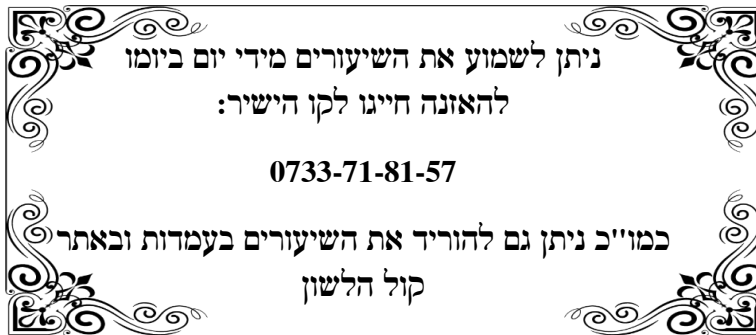
בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

זירא

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

זמני השיעורים המתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת "אור משה" אופקים

בימים ב' ג' ד' בין מנחה לערבית.

ביהכנ"ס אור אביעזרי בכולל יום שישי בשעה 11:45

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים

בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

שיעור בשבת בשעה 15:15

בבית כנסת "ר' דוד ומשה" קיבוץ גלויות אופקים
שעה לפני צאת שבת עד צאת שבת [לפי לוח אור החיים]

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון

ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע

באתרים "גליונות" "דרשו" "אופיס יהודי" "לדעת" "קול הלשון"

וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ

© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-765-4865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 0733-579-610 \ 052-765-4865

בשורה משמחת, שיעור חדש!!!

בימים ב' ג' ד' בית כנסת "אור משה" הפיקוס 4 אופקים משעה 16:50-17:15

פרשת וירא תשפ"ו

של קניות, ואמר לעצמו, כנראה היא צריכה עזרה, וכאשר התקרב כדי לעזור לה, גילה שזו אשתו, אמר לה: איזה יופי! את יכולה להעלות איתך גם את התפילין לבית, אני ממהר 😊. אם זה מישחו אחר אנחנו ישר רצים לעזור, אבל לאשה שצריכה עזרה בתוך הבית, כאן כבר יש רצון להתנער מאחריות.

דוד המלך ע"ה אומר בתהילים: [פרק ט"ו] הוא אומר שם כמה דברים, שמי שעושה אותם "לא ימוט לעולם" ואחד מהדברים זה "חרפה לא נשא על קרובו" ובגמרא פירשו: שזה "המקרב את קרוביו" ופירש ה"ערוך לנר": שאם רואה שקרובו ב"חרפה" אינו סובל לראותו כן, אלא מקרב אותו ומסיר חרפתו ממנו.

מסופר: על ר' אריה לוי זצ"ל שפנה אליו אדם ורצה לתת תרומה לישיבה שלו, אמר לו הרב: לך אסור לתרום לישיבה! לא הבין העשיר למה הרב

למה סירב ר' אריה לוי לקבל תרומה?

"וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלָיו מִמָּרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כָּחֵם הַיּוֹם" [י"ח א']

התורה משבחת את אברהם אבינו על "הכנסת האורחים" שלו, שלמרות כל הקשיים הוא לא ויתר על המצווה הזו, בעוד שאצל לוט, התורה לא משבחת אותו, וקשה, הרי גם לוט מסר נפשו להכנים אורחים בסדום וכמעט ששילם על כך ביוקר?

והתשובה: שלוט עשה "הכנסת אורחים" על חשבון המשפחה שלו, ולכן חסד כזה התורה לא רוצה, שהרי בשביל לרצות את אנשי סדום הוא הפקיר את המשפחה שלו, והעיקר שלא יגעו באורחים לרעה, מה שאין בן אצל אברהם שעשה חסד נקי.

מסופר: על אחד שיצא מהתפילה וראה אשה שהולכת עם הרבה שקיות

ידיים הסתכל האדמו"ר וראה את הרב שנמצא על הרצפה בסוף המסדרון וצעק: כבוד התורה!!! כבוד התורה!!!

שאל אותו בעל הפונדק: מה קרה??? ענה לו האדמו"ר: מי שנמצא על הרצפה זהו "בית הלוי" רב עיר ותלמיד חכם גדול, איך אפשר לתת לו לישון במקום כזה? אני לא רגוע עד שלא יסדרו לו מקום לינה מכובד, אני לא יכול להתחיל לאכול, מיד בעל הפונדק עם קצת מאמץ מצא לו פיתרון יותר מכובד, ותוך כדי בא וביקש ממנו סליחה על כך שלא ידע שהוא רב חשוב, אמר לו ה"בית הלוי": ואם הייתי אדם פשוט, מותר להתנהג ליהודי בצורה כזו???

אני מוחל לך בתנאי שתבוא אלי לעיר שלי, תתארח אצלי כמה ימים ותראה מהי הכנסת אורחים, אחרי שהגיע אליו ראה איך שהבית שלו פתוח ל-ב-ו-ל-ם ולא משנה מה המוצא שלהם, ואיזה הכשר הם אוכלים, ואם המעיל שלו ארוך או קצר, וכשרצה בעל הפונדק ללכת לביתו, אמר לו הרב: למה התורה משבחת את אברהם אבינו על הכנסת האורחים שלו, ולא משבחת

אומר לו לא לתרום??? אמר לו ר' אריה לוי: כיון שיש לך קרובים שמצבם דחוק, ולפי ההלכה אתה מחוייב להקדים להם את תרומתך.

יש תירוץ נוסף: אצל לוט המלאכים באו בדמות של מלאכים, ואצל אברהם הם באו בדמות של ערבים.

מסופר: על ה"בית הלוי" שהלך בדרכים באחד הימים הקרים, ורצה להיכנס לפונדק כדי להעביר שם את לינת הלילה, הוא דפק באיזה פונדק יהודי ובעל הבית לא רצה לפתוח לו, כיון שיש לו אורחים חשובים שעוד מעט צריכים לבוא, האדמו"ר עם חסידיו ואין לו מקומות לינה נוספים מסודרים בשכילון, אבל הרב הפציר בו שזה מסוכן שהוא ישאר בחוץ ושיתן לו לישון אפילו במסדרון.

לאחר הפצרות מרובות, בעל הפונדק נתן לו להיכנס וסידר לו מקום בסוף המסדרון ליד התנור, בית הלוי לא הזדהה בתור רב, ובעל הבית לא הכיר אותו, ולכן נתן לו לישון במסדרון, לאחר כשעתיים, נכנסו הרבי ותלמידיו לפונדק, ובעל הבית ערך להם ארוחה ביד המלך, וכאשר הם הלכו ליטול

מישהו כדי לעשות טוב, זה המוטו שלנו.

חשבתי שהוא יחשב מסלול מחדש, אבל אחרי שסיפרתי לו על לוט ואברהם שאברהם הכנים גם ערבים ולוט הכנים רק מלאכים, וב"ה הוא דווקא התחבר לדברים, ואת החישוב מסלול מחדש הוא השאיר ל G.P.S...

ראיתי שמביאים שהיום פחות מצוי עניין הכנסת האורחים, שאדם יכנים אליו לבית מי שהוא לא מכיר? יש יחיד סגולה שמחזיקים בעוז ובגאון אשריהם ואשרי חלקם, אבל גם מי שלא מכנים לביתו, אפשרי היום לקיים מצוות הכנסת אורחים על ידי שלוקח טרמפים...

למה הזקן לא רצה לרדת מהטרמפ???

באחד הימים, בחור שנסע עם רכב ראה זקן שממתין לאוטובוס, נעצר הבחור לידו ושאל אותו: אם הוא צריך טרמפ בתוך העיר? הוא יכול לקחת

את לוט על כך? מכיון שלאברהם האורחים היו נראים כערבים... ובכל זאת הכנים אותם, וללוט היו נדמים כמלאכים, ולהכנים מלאכים זה לא חוכמה, החוכמה היא להכנים כל אדם ולא רק אדמו"רים ורבנים.

במערכת "מקשיבים לקולך" לצורך הפעלת הכוללים והגליגות פתחנו עמותה שאיתה אנחנו מנהלים את כל הפעילות ואת כל זיכוי הרבים האדיר שב"ה זה מגיע לכל הארץ ובחו"ל, בין היתר אנחנו גם עושים חלוקות מזון ביגוד וכד' כמובן שרק דברים שהם א' א' פחות מזה אני אומר לאנשים תחלקו אתם, אני לא יכול לבייש אנשים.

לפני שבוע, פנה אלי אחד מהתורמים הקבועים בנושא המזון ואמר לי אני מקווה שאתה נותן רק לאברכים.

עניתי לו: אני שם מרכזי חלוקה שמיועדים לאברכים, אבל אם בא אדם נזקק והוא גם רוצה לקחת, אני לא מסוגל להעיף אותו, עם כל הכבוד אתה לא יכול לפגוע באנשים, צריך בזה הרבה מחשבה שעם כל הרצון להיטיב, אנחנו לא יכולים לדרוך על

אותו, הזקן מאוד שמח על נדיבות הלב של הבחור, אמר לו איפה הוא צריך לרדת ועלה לרכב, הבחור התחיל לנסוע ואז לאחר עשר דקות הגיע עד ממש סמוך לרחוב שלו ועצר.

אמר לו הזקן: אני גר ברחוב המקביל תיכנס מסביב, אמר לו הבחור שהוא קצת ממהר ובשבילו זה סיבוב גדול, ולכן הוא מבקש ממנו שירד כאן, אמר לו הזקן: אתה הצעת לי טרמפ תעשה את זה מושלם והביא לו את מאמר חז"ל "המתחיל במצווה אומרים לו גמור"

הבחור שה"טורים" [העצבים] התחילו לעלות לו פנה לזקן ואמר לו: נכון שהסכמתי, אבל אין לי זמן לקחת אותך עד פתח הבניין אני ממהר לאירוע, ולכן תלך קצת לא יזיק לבריאות שלך, אני לשם לא נכנס!!! הזקן אמר לו: איי, הידור של היום... הבחור אמר לו: ת-ר-ד כבר! אני ממהר אבל הזקן סירב לרדת.

הבחור המשיך לנסוע והזקן חשב שהוא עושה את הסיבוב הקטן כדי להכניס אותו לרחוב שלו, אבל הוא רואה שהבחור ממשיך לא הבין לאן

הוא לוקח אותו, ואחרי כעשר דקות הגיעו שוב לאיזור שהיה שם בתחילה והיו שם עדיין אנשים, הבחור עצר ואמר לזקן: הנה החזרתי אותך לאותו מקום, עכשיו תרד כאן ותסתדר, הזקן היה המום לעשות סיבוב של שתי דקות הוא לא רצה, ועכשיו נסע עשר דקות רק כדי לחנך אותי, פתאום הוא לא ממהר!?

ירד הזקן מהרכב והבחור נסע לדרכו, אבל מה שהבחור לא ידע שהעולם הוא עגול ולכל התנהגות לא נכונה, ובמקרה הזה ההתנהגות היתה גרועה, יש מחיר!!! לא תמיד המחיר מקודד על הטעות, אך מה שברור שהמחיר יקר.

אותו נהג צעיר חצוף ש"מיהר" אחרי תקופה ארוכה שהיה בשידוכים מצא את מה שחיפש, קיבל בדיוק מה שהתפלל עליו כל השנים, בחורה טובה עם מידות טובות מבית טוב, וכמובן שכל המשפחה שמחו מאוד שמצא את השידוך שלו וכולם באו גם ממרחק להשתתף בשמחת ה"וורט".

הערב התחיל המוזמנים החלו לאט לאט להגיע לבית הכלה, כשאמרו

סבל או גביר???

סיפר אבי מורי שליט"א: על אדם בשם ר' ליפא שהגיע לצורך מסויים לתונים, וכאשר ירד מהאניה הוא חיפש אדם שיודע לדבר עברית ולא מצא, עד שעבר שם אדם והצביעו עליו ואמרו לו: "היברו! היברו!" [עברית, עברית] פנה אליו ושאל אותו: איפה הוא יוכל למצוא מלון ללינה בלבד, וגם אם הוא מכיר סבל שיסחב לו את המזוודות וכמובן שישלם לו את הסכום שמקובל, אמר לו אותו אדם: אני רואה שה' אוהב אותך כי בדיוק פגשת בי ואני סבל.

הסתכל עליו ר' ליפא והיה מופתע, כיון שאותו אדם היה נראה לבוש כאחד העשירים, אבל אמר לעצמו, כנראה כך מתלכשים כאן הסבלים, לקח לו אותו אדם את כל המזוודות ולקח להם זמן עד שמצאו מלון, תוסיף לזה גם את החום הנוראי ששרר באותו יום והסבל עבד ממש קשה.

בסוף רצה ר' ליפא לשלם לו, אמר לו הסבל: אל תשלם לי עכשיו! כיון שיכול להיות שעוד תצטרך לשרותי

שהאירוע מתחיל בשמונה, כנראה שהתכוונו למלצרים... שהגיעו בשעה בשמונה (🕒).

החתן הגיע כולו ב"אורות" שמח, אמרו לו שהם מחכים לסבא, כי הוא תמיד עוזר להם מאוד, וגם לדירה הוא נותן סכום טוב, והם מאוד מכבדים אותו.

הסבא הגיע מאוחר, וכבר בדלת שאלו אותו: מה קרה שהוא התעכב? וסיפר להם: מה שעשה לו איזה בחור חצוף שלקח אותו טרמפ ולא רצה לקחת אותו עד לבית והחזיר אותו בחזרה לתחנה ולכן זה גרם לו להתעכב, כולם הזדעזעו מהתנהגות הבחור, והסבא נכנס ויושב, לא עוברת דקה והסבא מסתובב להגיד שלום לחתן, ו...חשכו עיניו, הוא רואה את אותו בחור שהחזיר אותו לתחנה ולא רצה להכניס אותו לרחוב שלו.

מיד פנה לבנו אב הכלה ואמר לו: תשמע, זו מתנה משמיים שנתנו לנו לראות מיהו הבחור, כדי שהבת שלך לא תיפול בפח, ומיד ביטלו את כל השידוך, עכשיו הבחור כבר לא ממחר, במו ידיו הרם לעצמו.

סבלות נוספים בימי שהותך כאן, ותשלם לי בסוף על הכל ביחד.

שאל אותו ר' ליפא: תגיד, איפה אני יכול לקנות אוכל לשבת? אמר הסבל לר' ליפא שיבוא להיות אורח שלו בשבת, אבל הוא לא הכיר את הסבל ולא ידע אם אפשר לסמוך עליו מבחינת הכשרות, ולכן שאל אותו: איפה גר רב העיר? והלך איתו ביחד והראה לו וישב ודיבר עם רב העיר, ואז שאל אותו: אם הוא יכול לסמוך על הסבל לאכול אצלו בשבת, אמר לו הרב: דע לך, שהוא יהודי שמקפיד על קלה כבחמורה, ויאכלו ענווים וישבעו.

ר' ליפא נענה להזמנה שלו בחיוב והגיע אליו לסעודת השבת וראה בית מפואר עם שטיחים מקיר לקיר ושולחן ערוך עם ח"י סלטים. [יש שנוהגים ח"י סלטים, ויש שנוהגים סלט חי ☺] והגישו מנות ברמה גבוהה, והוא שואל את עצמו אם יש כזה שפע ברמה כזו לסבל של העיר, מה מגישים אצל העשירים?

וכל השבת עברה עם דברי תורה, וממש ההרגשה בבית היתה נעימה, לאחר מספר ימים, הוא קרא לסבל

שיבוא ויקח לו את המזוודות לתחנת האוטובוס, כיון שהוא צריך לחזור, וישלם לו על כל עבודות הסבלות ועל כל האירוח שאירח אותו בשבת, וביקש ממנו שגם יארגן לו צידה לדרך כמה פירות ושתייה, וגם על זה הוא ישלם לו, הסבל הגיע למחרת, והביא לו את מה שביקש, וכן לקח לו את המזוודות עד לתחנה.

פנה ר' ליפא ושאל אותו: מה החשבון? כמה צריך לשלם? חייך אליו הסבל ואמר לו: אתה לא צריך לשלם כלום! ר' ליפא שאל אותו: אני לא מבין זו הפרנסה שלך, מה אני אקח לך את הפרנסה? חייך אליו הסבל, ואמר לו: אני לא לוקח כלום, בשום פנים ואופן! ואם תראה יהודי שצריך עזרה תעזור לו כמו שעשיתי לך, ר' ליפא לא ויתר ורצה לשלם לו, אבל הסבל לא רצה לקחת כסף.

באותם רגעים ר' ליפא ראה את רב העיר שמתקרב לאיזור, מיד ר' ליפא רץ אליו וסיפר לו על הסבל שלא רוצה לקחת כסף על העבודה שלו, חייך הרב והיה נראה שזו לא הפעם הראשונה שהוא נתקל בכזה דבר, ואמר לר' ליפא שהסבל הזה קוראים לו ר' אליהו

חסיד והוא הגביר של הקהילה, יהודי שעושה הרבה חסדים בגופו ובממונו, ר' ליפא ביקש את סליחתו על שהטריח אותו בנשיאת המזוודות, והגביר חסיד אמר לו: שטויות, זו הזכות שלי!

מדהים, איזו הכנסת אורחים ולא רק זה, סביר להניח, שאם היה יודע ר' ליפא שהוא לא יקבל על כך תשלום, הוא לא היה מבקש ממנו שיעזור לו עם המזוודות, אבל כדי לתת לו תחושה טובה, הוא אמר לו שישלם על הכל בסוף.

למה מיהר ר' ישראל סלנטר
לסיים את הסעודה???

"יִקַּח נָא מֵעֵט מִים" [י"ח ד']

כשהיה צריך להביא מים ביקש אברהם "יִקַּח נָא מֵעֵט מִים" למה רק קצת?? כיון שזה על ידי שליח... וזו לא חוכמה לעשות חסד על ידי שאתה מעביד מישחו אחר.

מסופר: על ר' ישראל סלנטר זצ"ל שפעם אחת התארח ונטל ידיו בצמצום, שאל אותו תלמידו: הרי יש הלכה ליטול ידיו בשפע ושעל ידי זה מוריד שפע לעולם, אם כן, מדוע הרב נטל ידיו בצמצום? ענה לו הרב: [באותה תקופה עדיין לא היו ברוזים] מי שמביא מים מהבאר זו העזרת, ואם אטול בשפע, אגרום לה ללכת פעם נוספת, ולעשות חומרא על חשבון השני זה לא שווה.

מסופר: שאחר מתלמידיו של ר' ישראל סלנטר הזמין אותו לסעודת שבת, ר' ישראל התנה אתו שזה בתנאי שהוא זה שיקבע את סדרי הסעודה והוא הסכים, ואז באו ואמרו "שלום עליכם" בניגון מהיר בלי להתעכב הרבה, נטלו ידיים וישבו לאכול, ביקש ר' ישראל שיגישו דגים, ולאחר כמה דקות ביקש שיגישו מנה שנייה.

התלמיד לא הבין מה הלחץ? למה ר' ישראל ממהר? ואח"כ ביקש מנה אחרונה, אמרו דבר תורה קצר וסיימו את הסעודה, התלמיד לא הבין למה ר' ישראל ממהר?

לפעמים, איזה שכן צריך עזרה ואתה יוצא מהכלים כדי לעזור לו, גם אם אחד מקרוביך צריך עזרה תתננים לעניין כאילו זה חברך הטוב.

אדם יעלה אחרי 120 ויאמר: עשיתי הרבה צדקה מגיע לי שכר, יגידו לו: או-קיי, בוא נפתח שולחן ערוך הלכות צדקה ונראה אם עשית לפי ההלכה או שעשית לפי איך שהיה נראה לך, הלכת לאיפה שתקבל יח"צ, איפה שימרחו את הפרצוף שלך על פני העמוד הראשי עם הכותרת ה"נגיד הנכבד", יש הלכות בדיני צדקה, למי נותנים קודם? עניי ביתך קודמין, ואחר כך עניי עירך קודמין.

אדם שלא עובד לפי הכללים, יאמרו לו: אל תספר לנו סיפורים שנתת בגלל ההלכה שאומרת לתת, כי להלכה יש כללים משלה וזה לא עובד לפי מזג האויר שבאותו היום.

סיפר אבי מורי שליט"א על ה"חפץ חיים": שבאחת השבתות הזמין אורחים ומיד עשה קידוש, ורק אחרי שהתחילו את הסעודה, אמר: "שלום עליכם"

קרא ר' ישראל למשרתת, ואמר לה: אני מבקש סליחה שהטרחתי אותך להגיש מהר, אמרה לו: הרב, תודה! בזכותך אחזור לבית מוקדם, לפני שהילדים שלי ירדמו, תמיד מאריכים כאן בסעודה ועד שמסיימים הכל אני חוזרת בשעה מאוחרת והם כבר ישנים, ועכשיו, בזכותך, אוכל לחזור לבית מוקדם, סיימה והלכה.

אמר לו הרב: אתה רואה למה מיהרתי, יש כאן אשה אלמנה שהילדים שלה מחכים לה, אם נודרו קצת בסעודה כדי לא לגרום לה עוגמת נפש שהיא חוזרת מאוחר, הרווחנו חסד אמיתי, ועכשיו, אפשר לשבת ביחד ולהאריך בדברי תורה ובפיוטים, אבל שזה לא יהיה על חשבון משהו אחר!!!

כשלאחר השכנים שלך נולד בן/בת אתה הולך ומארגן מכל השכנים שיעזרו להם, ואתה לא מתבייש מאף אחד, וגם מאשתך אתה מצפה שתעזור ותבשל להם וגם איזו עוגה, כל הכבוד!!! מצוין, אבל גם כשאשתך ילדה, גם אז עם אותו המרץ שהיה לך כשלשכנים נולד, תמשיך ותארגן לה עזרה ואל תאמר אשתי כבר תסתדר,

ביניהם בחידושי תורה, עברו כמה שעות שהם שקועים במתיקות התורה ולא רואים ולא שומעים כלום, והנה הם שומעים שהרכבת מכריזה על התחנה הקרובה, והם רואים שהם נמצאים בתחנה שרחוקה שעותיים ממקום מגוריהם.

אותו אדם שהיה שוחט ומוהל נבהל: איפה הם יהיו בשבת? ועוד הוא לא היה בבית הרבה זמן, ולחזור לבית הם לא יספיקו לפני שבת, אמר לו ר' מרדכי: אם הקב"ה זימן אותנו לכאן כנראה שאנחנו צריכים להיות כאן! וכאשר ירדו מהרכבת שאלו את אחד העגלונים: אם יש באזור הזה יהודים?

ענה להם העגלון: יש כאן רק יהודי אחד, ובקשו ממנו שיקח אותם אליו, וכשהגיעו אליו דפקו בדלת, הוא פתח להם את הדלת ואיך שראה אותם החוויר, ושאל: תגידו לי משהו ממכם מוהל? ענה לו ר' מרדכי: שהיהודי שאיתו הוא מוהל.

היהודי התמלא כולו בשמחה, וסיפר להם: שלפני שבוע נולד לו בן, והרופא אמר: שהוא לא כל כך כשיר לעשות ברית מילה, ולכן לא התארגנתי לדאוג

שאלו אותו: אם יש איזה עניין לומר "שלום עליכם" בסעודה? ענה להם ה"חפץ חיים": המלאכים יכולים לחכות, הם לא רעבים, אבל האורחים לא יכולים לחכות ולכן העדפתי להתחיל את הסעודה, וזה נלמד מאברהם אבינו, שבאמצע שהשכינה הקדושה דיברה איתו, וראה את האורחים מגיעים, מיד הוא רץ לקבל אותם, ומכאן לומדים חז"ל: שגדולה הכנסת אורחים מקבלת פני השכינה.

יהודי לא תועה!!!

"וַתֵּלֶךְ וַתִּתַּע בְּמִדְבַּר בָּאֵר שָׁבַע"
[כ"א, י"ד]

רש"י על הפסוק מסביר: "ותתע", שחזרה לגילולי בית אביה.

ר' שלום שבדרון מספר: על יהודי צדיק בשם ר' מרדכי פורגמנסקי זצ"ל שהיה כבר לפני השואה אחד מהגאונים, יום אחד בזמן שנמסע ברכבת ממקום למקום בליטא, פגש יהודי ברכבת שהיה שוחט ומוהל ודיברו

שהוא שואל אותו כזו שאלה? מה הקשר לטיפול שהוא אמור לקבל? גם לפה הגיעה האנטישמיות???

המנהל שראה שהחייל מופתע מהשאלה, אמר לו: שהוא היהודי הראשון שמגיע לבית החולים הזה, ובדרך כלל, יהודים לא מגיעים לכאן כי אין להם את הבעייה הזו, כיון שיהודי לא מרגיש אף פעם שהוא לבד, והוא תמיד יודע שהבורא איתו וזה עוזר לו שלא יכנס לכל הבעיות הנפשיות שנוצרות מהמחשבה שנמשו אותם, ולכן שאלתי אותך אם אתה יהודי, כי אני לא רגיל שיהודים באים לכאן.

למה גרם ר' אליהו לופיאן???

"כִּי יִדְעָתִיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְנָה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו" [יח י"ט]

התורה אומרת: "ידעתיו", רש"י מפרש: זה לשון חיבה, שכל מה שהקב"ה מחבב את אברהם, משום שהוא דואג לחינוך הבנים שילכו בדרך

למוהל, אבל בשעה 12 הרופא שבדק אותו אמר לי שהוא כשיר לברית, אמרתי: איך אני עכשיו אישג מוהל כמה שעות לפני שבת? פשוט התפללתי לקב"ה, ואמרתי לו: אתה אמרת "וביום השמיני ימול בשר ערלתו" אני רוצה למול, אבל אין לי מוהל, התפללתי עם דמעות, והנה ה' שלח אתכם אלי.

אמר לו ר' מרדכי: עכשיו אני מבין מה שרש"י מפרש על הפסוק "ותלך ותתע" את הפירוש ש"חזרה לגילולי בית אביה" כיון שיהודי לא טועה, ואם הקב"ה שם אותנו כאן, פירושו שהיינו צריכים להיות פה ולא במקום אחר.

באחד מבתי החולים בארצות הברית שעוזר לחיילים, שהרגישו שנמשו אותם ופיתחו חרדת נמישה, והיו עוזרים להם על ידי שהיו מחזירים אותם למצבים הקשים שהם חוו על ידי היפנוזה והיו אומרים להם: אנחנו איתכם, אין לכם מה לדאוג! אתם לא לבד! יום אחד, הגיע לבית החולים הזה חייל, בשאלון שעשו לו כדי לקבלו שאל אותו המנהל לפתע: אתה יהודי??? החייל לא הבין מה הקשר

לשים יותר דגש לגבי העשייה שלו העתידית, אבל הבעיה, שלפעמים אנחנו מתבלבלים ובמקום לדאוג לעתיד אנחנו דואגים רק להווה.

חינוך לעתיד, הינו אך ורק על ידי חום ואהבה, ולאפשר לילד לחוות הצלחות, כי כל אדם בורח ממקום שהוא חווה שם כישלונות, וכן הוא לא אוהב להיות במקום שצועקים עליו, ולכן אם אתה גורם לילד הרגשה לא טובה, ולא משנה מה הביא אותך לזה, ומהי הסיבה לכך, אם הוא יצא עם הרגשה לא טובה, פספסת!!!

לדוגמא: אדם מביא ילד קטן לבית הכנסת, והילד מתחיל להרעיש ולעשות בלגן והאבא צועק עליו ובצדק, בית הכנסת זה לא מגרש משחקים, והילד יוצא מבית הכנסת עם הרגשה לא טובה, זה גורם לו בעתיד להרגיש בתת מודע, ח"ו, שבית הכנסת זה מקום לא טוב, אז מה אני לא אביא את הילד??? והתשובה, שיש גיל שהילד מבין מהי תפילה, והוא כבר יודע לשבת יפה ולא להפריע למהלך התקין של התפילה.

ה', "כי איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי" אדם לא יכול לומר לעצמו, אני אדאג רק לעבודת ה' שלי ואולי אשתדל לחנך את ילדי, אבל זו לא האחריות שלי, שהקב"ה ינהל את העניינים לבד ומה שיהיה יהיה, מכיון שדורשים את המשפט שיהודה אמר ליוסף: "איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי", שהוא לא יכול לבוא מבלי שדאג לכך ש"הנער יהיה איתו" הכוונה, שילך בדרך ה' וגם אם הוא לא הצליח בזה, במידה והוא עשה את כל מה שיכל והיה צריך לעשות מבחינתו, בשלב הזה זה כבר שייך לקב"ה, כי אנחנו לא קבלני תוצאות!!!

הרב יהודה צדקה זצ"ל אמר: שיש דגש בתורה על המילה "ואחריו" דהיינו, שחינוך עניינו לדאוג לכך שגם לאחר שהאבא הולך לישון, וגם לאחר שהאבא כבר נמצא במקום אחר, הילד ימשיך להתנהג כמו שצריך.

צריך לדעת, שחינוך עניינו לדאוג לילד ולגרום לו להתנהג בצורה מסוימת בעתיד, כשהוא יהיה חייב בקיום המצוות, זאת אומרת, שצריך

אחד ממשנתפי השיעור אדם מבוגר שישב לידו, אמר לו: אל תדאג אני אעזור לך, אתה תקרא ואני אסביר להם, האברך קרא את המשנה ואותו אדם מבוגר היה מסביר בקול לכולם, ואחרי שהסתיים השיעור שאל אותו האברך: תגיד, מאיפה הבקיאות שלך במסכת כוז קשה.

סיפר לו אותו אדם: יש לי בנים דיינים ורבנים, איך זכית לכל זה? שאל האברך, ענה לו: הכל בזכות ר' אליהו לופיאן, וכך סיפר: כשהייתי ילד הייתי גר בלונדון ב"גולדרס גרין" למדתי בתיכון שכולם המשיכו אחריו ללמוד באוניברסיטה והתבוללו בגויים, אמרתי לעצמי, אם אמשיך שם אין לי סיכוי להינצל מהתבוללות, ולכן לאחר התלבטויות רבות החלטתי ללכת ללמוד בישיבה.

שמעתי שבלונדון ישנה ישיבה טובה הנקראת "עץ חיים" ואפילו שלא ידעתי דבר ולא חצי דבר ממה שבחור ישיבה אמור לדעת, זה לא הפריע לי ללכת ולנסות להתקבל אצל ראש הישיבה שהיה ר' אליהו לופיאן.

על כמה שצריך רגישות לילד כשבאים לחנך, מסופר: על ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל כשהיה בוחן ילדים, הוא הקפיד לשאול אותם רק על דברים שיש שם מחלוקת כך שתמיד הם יצאו צודקים... כדי לגרום להם הרגשה טובה, שירגישו תחושת הצלחה.

מסופר: על אברך שנקלע לבית כנסת בתל אביב להתפלל מנחה וערבית. ואז לאחר מנחה שמע את הגבאי אומר: היום לא יהיה שיעור, כיון שמגיד השיעור לא הגיע, שאל האברך: במה השיעור? אמרו לו: שיעור במשניות. אמר לעצמו, אם ה' זימן אותי לכאן בדיוק היום זה לא סתם, ואמר לגבאי: אני מתנדב למסור את השיעור במקומו, ושאל: איפה אווזים? באיזו מסכת?

הוא חשב שיגידו לו מסכתות ברכות, מגילה, משהו שהוא מכיר, אך הם ענו לו: "מסכת אהלות", הוא נלחץ... כי "מסכת אהלות" נמצאת ב"סדר מהרות" זה מושגים פחות מוכרים, וצריך להכין את השיעור לפני שמוסרים אותו, זה לא כזה פשוט, אדם

לחיות על קידוש ה'

"וְהָאֱלֹקִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם" [כ"ב א']

לכאורה, לא מובן למה התורה מתיחסת ב"נסיון העקידה" רק לאברהם ולא ליצחק? והרי גם יצחק מסר את נפשו? ונכון שלאברהם היה נסיון גדול ועצום, אבל ה--ל--ו !!! שכחו את יצחק??? עונה על כך "בית הלוי": יותר קל למות על קידוש ה' מאשר לחיות על קידוש ה', אין ספק שיצחק מסר את נפשו, אבל זו פעם אחת... לעומת אברהם שאמור היה לחיות עם זה, לקום כל בוקר עם הרגשה שהוא בעצמו הרג את הבן שלו.

אדם שמתגבר ומחליט שהוא מתנזר מאיזה מכשיר וכד' או שמקבל על עצמו איזו קבלה, או אשה שמקבלת על עצמה איזו קבלה בנושא הצניעות, זו התמודדות יום יומית עם הקושי, ישנן עלויות וירידות, אבל נלחמים ולא מתייאשים ולא מרפים, זה נקרא לחיות על קידוש ה'!!! כל רגע ורגע שמתמודדים עם הקושי ומתגברים, הרי הם מקדשים את ה' ושכרם עצום.

הגעתי למבחן כניסה לשיבה, ורגע לפני שנכנסתי ראיתי גמרא גדולה שמונחת בחוץ, הספקתי לקרוא מה שכתוב עליה: "מסכת ביצה".

שאל אותי ר' אליה בחמימות: איזו מסכת אתה לומד? אמרתי לו בביטחון: מסכת ביצה, שאל אותי הרב: מהו הדין ביצה שנולדה ביום טוב? הסתכלתי עליו במבט של אחד שלא מבין מה רוצים ממנו, והוא אומר לי: זו משנה מפורשת, ובכך ניסה לעזור לי ואז הוא ראה ש"אין עם מי לדבר" ושאל אותי: מה אתה היית עושה עם ביצה? אמרתי לו: אני הייתי עושה ממנה חביתה ☺.

אמר לי ר' אליה: יפה מאוד! זה מראה שיש לך ראש ושכל ישר התקבלת לשיבה! ובאמת, באתי לשיבה, לא זכיתי לשבת ולהגות בתורה יום שלם, אבל זכיתי לדעת מה חשוב בחיים, ואיפה בדאי להשקיע, ועל שיעור תורה אני לא מוותר ויהי מה, וברוך השם זכיתי שכולם במשפחתי רבנים, דיינים ומחברי ספרים, ועכשיו אתה מבין מאיפה הבקאות שלי במשניות כאלה קשות.

וממשיך לשאול אותו על כל מיני כישורים והילד אומר לו: שלא! ואז שאל אותו המנהל: לצייר אתה יודע? אמר לו הילד: מה זאת אומרת "יודע" אני לא צייר, המנהל הרגיש שהוא הגיע לאן שרצה, ושאל אותו: אתה אוהב לצייר? ענה לו: שכן, ותמיד הוא מקשט לאחיות שלו את המחברות.

המנהל ביקש מהמזכירות בלוק ציור גדול וחבילת צבעים חדשה והמנהל ביקש ממנו לצייר ציור יפה, הילד צייר והשקיע כמו שצריך ואחרי כעשרים דקות סיים, המנהל הסתכל על היצירה היפה שצייר הילד, סוג של תמונת נוף לציירים מתחילים, מסוג הציורים שאם לא כתוב לך מה ציירו, אתה לא יודע מה בוונתו של הצייר 😊 ולאחר שסיים כתב את שמו של הילד על הציור, נתן לו כמה מילים טובות על הכישרון שלו ושלח אותו, הילד היה המום ולא הבין בדיוק לכבוד מה היחס החם שמזמן לא נתנו לו.

המנהל הרב טורק לקח את הציור לביתו, וביקש מביתו שתייפה את התמונה בלי שינויים גדולים, לאחר מכן התקשר לאיש התחזוקה שיקנה

הציור שגרם לשינוי המדהים!!

"כִּי יִדְעֹתֶיךָ לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצְוָה אֶת בְּנֵיךָ וְאֶת בֵּיתוֹ אֲחֲרָיו" [יח י"ט]

סיפור מדהים: איך שאפשר להעצים תלמידים? זה עובד גם על ילדים עם קשיים במלוא מובן המילה, הסיפור: על הרב טורק וצ"ל שהיה מחנך דגול.

באחד הימים הוא נפגש עם ילד שהמלמדים הרימו ידים ממנו, הוא לא למד, היה רב עם כל מה ומי שזו... וכל הפסקה היה מעורב באיזו קטטה, יום אחד בסיומה של קטטה נקרא הילד לחדרו של המנהל, בדרך כלל הוא היה רגיל שבועסים עליו, אבל במקרה הזה בשונה מהרגיל, המנהל לא הראה שום סימני כעס והושיב את הילד לציור, תוך כדי שהוא שואל אותו: במה אתה מוצלח???

הילד היה מופתע מהשאלה, וענה למנהל: בשום דבר! המנהל הסתכל עליו, ואומר לו: אני מתכוון למשהו אחר שאתה מוצלח בו, אולי אתה יודע לשיר? אמר לו הילד: ממש לא! אולי לכתוב סיפורים? וגם כאן הילד ענה לו: ממש לא! והמנהל לא מתייאש

מסגרת בגודל המתאים לציור, ואמר לו שהוא מעוניין לתלות אותה במקום הכניסה של התלמוד תורה לפני שהתלמידים יגיעו, למחרת, הילד הגיע לתלמוד תורה ולא האמין למה שהוא רואה, הציור שלו עם השם שלו היה תלוי עם מסגרת יפה בכניסה לתלמוד תורה, הילד עמד צמוד לתמונה כמה דקות ואז רץ לחדר של המנהל נכנס בלי לדפוק וקרא בהתלהבות: הרב!! הרב!! תראה תלו את התמונה שציירתי.

מאותו יום, הילד השתנה לבלי היכר, הוא שינה את התנהגותו לטובה, הפסיק להציק לחברים והתחיל להשקיע בלימודים וכמובן התקדם רציני, רואים מסיפור זה: מה עושה האמון שנותנים בילד או בחניך, ואפילו שזה דבר שלא קשור קשר ישיר ללימודים, אבל זה פותר את כל הבעיות.

שמעתי בשם הרב וולבה זצ"ל: שחינוך זה כמו שרשרת, אם אתה מרים חוליה אחת, הכל מתרומם! הרמת את החניך, את הילד, אפילו שזה רק בדבר אחד זה כבר משפיע על הכל.

סיפר לי איש שעוסק בחינוך שהוא מקדם ילד באחד המקצועות והילד אכן התקדם לבלי הכר, אחרי תקופה הוא מקבל טלפון מההורים ששאלו אותו אם הוא לומד עם הילד בכל המקצועות? ענה להם: לא, אלא רק במקצוע אחד, ושאל אותם: למה אתם שואלים? ענו לו: כיון שהציונים שלו השתפרו ועלו בכל המקצועות, התברר, שכאשר מקצוע אחד משתפר, הוא משפיע על כל שאר המקצועות. וזה מה שאומר הרב וולבה זצ"ל: שאם הרמת חוליה אחת גרמת לכל החוליות להתרומם יחד איתה.

מסופר: על הרב דסלר זצ"ל שלפני שדרש בכנס למחנכים, הוא אמר להם שהוא מפחד... וחוזר על זה כמה פעמים, שהוא מפחד לדבר והסביר להם מהו גודל האחריות שיש להם, כיון שהם לא יודעים מי הוא גדול הדור הבא, ויכול להיות שהוא עכשיו לומד אצלם, ולדעת, שעם מילה טובה ועידוד אתה יכול להיות חלק בגדילתו ובהתקדמותו לגדול הדור!!! וכמובן שצריך להיזהר ח"ו שלא להרוס לו את הסיכוי להצלחה, וגם אפשר בקלות לעזור ליצור ולייצר תלמידים עם

ביטחון עצמי גבוה, וזה לכשעצמו יתן להם להגיע רחוק.

מסופר: על ממציא הנורה, שיש עוד הרבה המצאות רשומים על שמו, קראו לו תומס אדיסון, בזמן שהיה ילד היה מופרע והיה לו שם של ילד עם הפרעת קצב וריקוד ☺ שרק מזיק ומפריע, ויום אחד לאחר שחצה את כל הגבולות האפשריים בבית הספר, שלחו אותו לביתו עם מכתב.

אמא שלו פתחה את המכתב וקראה: שלום להורי התלמיד תומס! לאחר ישיבת צוות בענייניו של הילד שלכם, הוחלט שאין לו שום סיכוי להצליח בבית ספר, וכמה שניסינו לעזור לו וכמה שניסינו לתת לו צ'אנס, נראה שאין לו שום סיכוי וסתם גורם צרות למורים ולתלמידים, ולכן מהיום שישאר בבית.

האמא שהיתה חכמה לאחר שקראה את המכתב בשקט, אמרה לבן שלה תומס שלא ידע לקרוא: בוא תשמע מה כתבו עליך, וקראה לו בקול רם: להורי התלמיד! תומס הילד שלכם כשרוני, ויכול להגיע רחוק ובבית ספר

שלנו אין מורה כזה כשרוני שיכול ללמד אותנו, ולכן מהיום שישאר בבית ואנחנו במוזחים שעוד נשמע עליו, והנה תומס ששמע את המילים שאמו אמרה לו, ישב ועשה כל מיני ניסויים והמציא הרבה המצאות שעוזרים לעולם, והיה אחד מהממציאים הגדולים.

אחרי שנים לא מעטות, אמו נפטרה והוא בא לעשות סדר בחפצים שלה, כדי לפנות את כל הדברים, ואז נתקל בדף צהוב שהיה כתוב בו: להורים של תומס שלום, הילד שלכם לא יוצלח כלום לא יצא ממנו, ולעולם הוא לא יהיה גמל! למה? כי הוא חמור ☹ והנה הוא קורא את המכתב שכתבו הנהלת בית הספר להוריו על כך שהוא מופרע והם לא רוצים לקבל אותו בחזרה לבית הספר.

הוא נזכר שזה אותו הפתק שאמא שלו הפכה הכל לטובה, ואמרה לו כמה שהוא מוצלח ובגלל הדברים שהיא אמרה לו, הוא החליט להשקיע בעצמו, והגיע לאן שהגיע, התחיל לבכות ולהתפעל מהחכמה של האמא, שבמקום לקבור אותו חי החליטה

להעצים ולגדל אותו, ולכן הוא הגיע רחוק, וכך כתב: תומס היה ילד טיפש שבזכות החכמה של אמא שלו הפך לחכם.

מי חי על חשבון מי?

"וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעָבוֹר הָעֶשְׂרָה" [יח ליב]

אברהם אבינו מתחנן לקב"ה שלא יהפוך את סדום, ובתחילה, אמר לו: אולי יש חמישים צדיקים? והקב"ה ענה לו: אם מצאת חמישים אני לא אשחית את סדום בעבור החמישים, ואז אברהם מתחיל לרדת, ושואל: אם יש רק ארבעים וחמישה? וממשיך לרדת עד שמגיע לעשרה צדיקים, והקב"ה אומר לו: אם תמצא עשרה צדיקים אני לא אהפוך את סדום, אבל בסוף לא נמצאו עשרה צדיקים, ולכן הקב"ה הפך את סדום.

נתאר לעצמנו, שבאמת היו נמצאים עשרה צדיקים והקב"ה לא היה משחית את סדום, ואחרי תקופה היו

באים אנשי סדום שהיו רעים וחטאים, ואומרים אחד לשני: תראה את עשרת הצדיקים האלה יושבים ולומדים כל היום, והם לא נושאים בנטל... עומד שם אדם מהצד, ואומר להם: אתם "לא נורמלים" רצו להפוך את כל סדום, והייתם אמורים להריח את הפרחים מהשורש... 😊 ובזכות אותם עשרת הצדיקים, אתם היום נמצאים כאן על פני האדמה, ואיך אתם עוד מעיזים לומר שהם לא נושאים בנטל??? אתם לא מתביישים?!

אבל לצערנו, העולם לא מבין שאם "הקול קול יעקב אין הידיים ידי עשיו" בזמן שעם ישראל שזה "יעקב", בזמן שקולם מצפצף בבתי הכנסת ובבתי המדרש, אי אפשר להילחם בהם ואי אפשר שידי עשיו יוכלו להזיק להם. ובזכות אותם לומדי התורה כולם נהנים, על כל מליון שנותנים ללומדי התורה חוסכים מיליארד מתקציב הבטחון.

הגמרא ב"מסכת ברכות" [י"ז] אומרת: "כל יום ויום יוצאת בת קול מהר חורב ואומרת שכל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו

מתרין הצדיק מרעננה זיע"א על פי הגמרא ב"מסכת ראש השנה" [כ"ה] שדורשת על הפסוק "אספה לי שבעים איש מזקני ישראל", למה לא נתפרסמו שמות הזקנים???

אומרת הגמרא: כדי לומר לנו שיפתח בדורו כשמואל בדורו, ולכן השמות שלהם פחות חשובים, כיון שבאותו דור הם היו הכי חשובים, גם אם לכשעצמם הם לא מי יודע מה... אבל באתו דור הם היו "הזקנים".

מבואר מזה שכשמעלימים את השם זה מורה על פחיתות כבוד.

אומר הצדיק מרעננה זיע"א: התורה לא כתבה את השם של אברהם כדי ללמדנו על מצות ביקור חולים.

אם היה כתוב "וירא אל אברהם" היינו יכולים לחשוב שמצות ביקור חולים שייכת רק אצל אנשים גדולים כמו אברהם אבינו, אבל אם יש לי איזה חבר מכר או שכן שמרגיש לא טוב אם הוא לא רשכבה"ג, אין ענין לבוא ולבקר אותו...

אומרת לנו התורה: התורה אומרת "וירא אליו ה'" ולא מזכירה שזה היה

בקב חרובים מערב שבת לערב שבת". ומפורש שכל השפע שיורד לעולם זה בזכות לומדי התורה וזו לא המצאה של 2026.

מדור חדש "בן לאשרי"
מתורתו של ר' יצחק הכהן
הוברמן זיע"א

רבינו זיע"א כתב בספרו ח"א

"והנני מוסר עוד מודעה שהחלטתי להתפלל בל"ג בכל יום על כל אלה שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיוושעו מכל צרה שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב"

"וַיֵּרָא אֱלֹהֵי ה' בְּאַלְגֵּי מִמְּרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל קָחַם הַיּוֹם" [יח א]

שואל הצדיק מרעננה רבינו יצחק הכהן הוברמן זיע"א בספרו "בן לאשרי" על התורה: מדוע התורה לא מציינת שבזאת עולם נגלה לאברהם אלא וירא אליו???

שיכול להיות שהוא היה במצב גמור וכל היציאה שהוא יצא לבחון זה בגלל שהיה אויר טוב ונעים.

על זה אומרת התורה: שהאוויר בחוץ היה גרוע "כחם היום" ואין שום סיבה לצאת ולשאוף אויר במזג אויר שכזה, וכל שכן לאדם שמרגיש לא טוב, ולכן אם הוא יצא כנראה שהוא לא חולה כזה גמור, ובכל זאת אתה רואה שבורא עולם בא לבקר אותו, ומכאן נלמד שמספיק שקצת אדם מרגיש לא טוב וכבר יש מצוה של ביקור חולים.

ומכל זה נלמד מה גודלה של מצות ביקור חולים לכל אדם בכל מצב, הביקור תמיד עוזר, תמיד מרומם, ולא לחינם אמרו חז"ל: "המבקר את החולה נוטל אחד משישים בחוליו", והיינו, כשאתה בא ויושב עם החולה ושומע אותו ודואג לו, אתה מוריד לו מהחולי, אתה גורם לנפש שלו להיות בריאה, וזה לא סוד שבריאות הנפש משפיעה על בריאות הגוף...

לאברהם, כיון שמצוות ביקור חולים נעשית גם לאנשים פשוטים.

ולא רק שצריך לבקר את החולה גם אם הוא איש פשוט, אלא צריך גם שאנשים גדולים יבואו אליו לבקר אותו, וכמו במקרה הזה שהתורה מספרת שבורא עולם הגיע לבקרו.

ושלא נחשוב שיש מצוה לבקר רק מי שמר'בון [מסכן] גר במדבר שאין מי שיבקר אותו, וכן שלא נחשוב שיש ענין לבקר רק מי שגר בין שכנים לא ראויים, שאף שכן לא סופר אותו... אז יש ענין לבקר אותו, לכן התורה גילתה לנו שאברהם היה נמצא ב"אלוני ממרא" וחז"ל דורשים שממרא נתן לו עצה על המילה, וודאי שהיה ירא שמיים גדול וגם היה בא לבקר אותו, ועם כל זה בורא עולם בא לבקר אותו.

ושלא נאמר שיש ענין לבקר דווקא את מי שנמצא במצב פסר'ה [על הפנים] ומי שחולה במצב תקין אין ענין לבקר, לכן אומרת לנו התורה שאברהם ישב ב"פתח האוהל" חולה שמרגיש שהוא גמור, לא יוצא לבחון, ושלא נאמר

מפגש משפחתי זה נחמד!!! אבל ליום האזכרה של יקירכם אתם רוצים לתת לו יותר!!!
איך????? אנחנו פה בשבילכם ולמענכם!!! מגין [עשרה] תלמידי חכמים בסדר לימוד מיוחד של 3 שעות
לע"נ יקירכם ביום השנה, כולל כיבוד וברכות לע"נ המנוח. בסיום הלימוד השכבה לע"נ, וקדיש על ישראל,
בנוסף כל אותו שבוע יוקדש השיעור היומי לע"נ, ובסיום השיעור תיערך השכבה.

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'
רבקה בת סעדה תחי'
אושר רפאל בן רבקה הי"ו לברכה והצלחה בתורה ויראת שמיים
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'
הילדה מוריה בת רחל תחי' רחל בת מתנה כרמלה תחי'
לזיווג הגון ולהצלחה ברו"ג צבי בן שמחה הי"ו
יעקב בן פריחה הי"ו לרפואה שלימה ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו.
שמעון בן חנה הי"ו דורית בת סולטנה מלכה תחי' עומרי יוסף, ליאל, תהל, ויהלי בני דורית להצלחה בכל
לזיווגים הגונים ישראל בן אירית הי"ו דוד בן אירית הי"ו בן ציון בן אירית הי"ו
משפחת רפאלי הי"ו להצלחה ברוחניות וגשמיות

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
משפחת אדרי הי"ו עופר נפתלי בן טובה הי"ו נאוה תהילה בת שרה תחי' להצלחה ברוחניות וגשמיות
לינוי בת שירה תחי' מאיר בן לינוי ני"ו
להצלחת לידור יוסף בן דגנית הי"ו ואפרת בת רחל תחי'
לרפואה שלימה תמור עמר בת רשל תחי'
ישראל עמר בן תמור ויעל הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם שלומי ושירן עמר הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם
ניסים בן חסיבה הי"ו סולטנה מלכה בת עישה תחי' דוד בן חנה הי"ו חנה בת מרים הי"ו
לזיווג הגון שיראל בת דינה תחי' מירב בת דינה תחי' אוריה בת דינה תחי'
הרב גדעון בן טובה הי"ו ובני ביתו להצלחה ברוחניות וגשמיות

לאה בת חסיבה חסידה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו שני ששיה בת רחל תחי' לרפו"ש בתושח"י
יעקב בן מו"נה הי"ו דניס בת צביה תחי'
רבקה בת חסיבה חסידה תחי' לזיווג הגון והצלחה
ר' רחמים בן ריקה הי"ו שולמית בת סוליקה תחי'
עינת ועוז עטיה הי"ו להצלחה ונחת מהבנות עופרי ועומר מאורי הי"ו.
לזיווג הגון אברהם בן יוכבד סיגל בת מימי ובנה הי"ו לבריאות והצלחה
יונתן בן אביבה הי"ו לבריאות הנפש והגוף.
צינה בת שושנה תחי' דניאל יעקב בן חנה הי"ו לזרע בר קיימא
להצלחת נריה בן אושרת הי"ו לידור בניה בן אושרת הי"ו

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל
ישראל קיסוס ז"ל בן רחל חיה תחי'
האווה"ח הקדוש ר' חיים בן עטר זיע"א
שלמה מומי טויר ז"ל בן סוליקה
לידיה בת ליזט ע"ה

חמותי הרבנית חסיבה חסידה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן
עליזה מועלם בת סימי ע"ה
הרב אילן דריי בר סוזן ז"ל
יפה בת סימי ע"ה לבית כהן
אברהם אדרי בר יקוט ז"ל חנינה חנה בת שמחה ע"ה דוד אדרי בן חנינה חנה ז"ל
לע"נ יחיאל בן סעדה ז"ל

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאתא אסתר זיע"א
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל ישי בן חמו ז"ל בן רותי תחי'
משה [מושיטין] עמר בר תמו ז"ל
סמ"ר נהוראי סעיד ז"ל בן זוהר וחגית הי"ו מסר נפשו ב-כ"ב תשרי בעיר אופקים
יצחק יחיא בן סעדה ז"ל

לשותפות לפעילות העמותה. הפצת גיליונות מקשיבים לקולך ברחבי הארץ. כולל ערב שעתו חפץ
בפריסה ארצית. כולל יום שישי. חלוקות מזון למשפחות נזקקות.

"מקשיבים לקולך" ע"ר 580787802 בנק 12 הפועלים סניף 633 מס' חשבון 83447

לשותפות באשראי וביט דרך עמדות נדרים פלוס "מקשיבים לקולך"

להקמת חו"ק בנקאית קוד מוסד 56641 או דרך נדרים פון חייגו 03-763-0585 שלוחה 2417

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחייהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

נהניתם??? בואו תהיו שותפים איתנו בהפצה. מעוניינים לזכות את הרבים??? זקוקים לישועורר,
לשמירה, לזיווג הגון, לרפואה, להצלחה, רוצים לעשות זיכוי הרבים לע"נ יקירכם???
תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 20 חוברות להפצה, או שאנחנו נפיץ בשבילכם. יש עשרות פניות
מרחבי הארץ מאנשים שרוצים להפיץ. כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהווה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל

מהמחלה הנוראה [מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל] **חייגו כעת 052-765-4865**

נקודות "מקשיבים" ברחבי הארץ

נתיבות [מערב]

054-625-6939

באר שבע

חנות העור והמפתח
רחוב קק"ל 126

נתיבות

נחלת יששכר
050-416-6231

ירושלים

שכונת רמת שלמה
בית כנסת-נר יוסף
בית כנסת הרמח"ל

נתיבות

נווה שרון
052-712-5697

נתיבות

דפוס ספרינט
רחוב חיל אויר 74

אשקלון

053-280-3528

אופקים

רחוב הרב חיים פינטו
052-765-4865

אופקים

במשרד "מרכז תבונות"
רחוב ר' אלעזר אבוחצירא 3\6

בני ברק

רמת אלחנן משפחת הרב פרץ
רחוב הרב זוננפלד 10
052-768-4697

בני ברק

שיכון ג' דפוס S.O.S
שדרות הנציב 1
03-5568453

בני ברק

שיכון ה'
052-712-5696

ירושלים

הר נוף
052-710-6515

ירושלים

שכונת גאולה
052-760-2049

ירושלים

רמות ד' רח' זריצקי דוד 12\1
משפחת הרב בן חמו הי"ו

ירושלים

נחלאות חנות סגולה תשמישי
קדושה של ישיבת המקובלים נהר
שלום רחוב שילה 4 02-6443300

מעוניין להצטרף להפצה
ולצבור זכויות והגנה על עם
ישראל?

התקשר עכשיו 052-765-4865

חדרה

משפחת אור
050-476-7700

פתח תקוה

דניאל הי"ו
054-676-5094

רחובות

052-761-7667

ביתר עילית

גבעה B רחוב הרב שך 42
053-310-9393

נוף הגליל

שכונת הר יונה
052-768-3794

אלעד

בן קסמא 11
משפחת בן לולו
054-844-0210

בית שמש

יפה נוף בן עזאי 27 משפחת
הרב בן חמו 052-714-0376

אשדוד

אביב מזוז הי"ו
054-488-5622

חדרה

יעקב לוי הי"ו
054-625-8776